

вчальному процесі інформаційних технологій є запорукою ефективності навчання. За допомогою сучасних комп'ютерних програм студенти відчувають справжнє занурення у вивченні нових лікарських рослин, отримують безліч можливостей для вивчення та запам'ятовування фітопрепаратів. Враховуючи всі переваги й можливості сучасних інформаційних технологій, не варто забувати, що комп'ютер, здійснюючи цілу низку функцій навчання, все ж таки не може повністю замінити викладача. Комп'ютер не потрібно протиставляти викладачеві, а використовувати його як засіб підтримки його професійної діяльності.

Перелік використаних джерел

1. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» від 9 січня 2007 року, № 537-в.
2. Буйницька О. П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 240 с.
3. Рамський Ю.С. Вивчення інформаційно-пошукових систем мережі інтернет К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2004. – 59 с.
4. <http://www.iteach.com.ua>

ФОРМУВАННЯ ПРІОРИТЕТІВ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ ТА СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ ЗА УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ІННОВАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Смирнова Д.Д, Соколовська І.А.
Запорізький державний медичний
університет

Інформація про авторів

Смирнова Дар'я Дмитрівна, бакалавр
ЗДМУ

Науковий керівник: *Соколовська Ірина
Анатоліївна*, кандидат медичних наук, старший
викладач

Анотація Високоякісна підготовка та підвищення кваліфікації складають основу формування галузі охорони здоров'я та реалізації соціальних потреб держави, оскільки від рівня підготовки лікарів та провізорів залежить якість надання медичних послуг.

Нині етап розвитку української медичної освіти характеризується динамічними змінами

згідно з європейськими умовами, щодо якості підготовки кваліфікованих спеціалістів. Проблема сталого розвитку сучасного освітнього процесу у контексті Болонської системи набуває особливої актуальності, оскільки зумовлює необхідність адаптації вітчизняної вищої освіти до загальноєвропейського освітньо-наукового простору при збереженні здобутків національної системи.

Сьогодення потребує нової постіндустріальної(інформаційної) моделі стабілізації та оновлення медичних освітніх програм, з метою покращення якості медичного обслуговування та стандартизації освітнього рівня спеціалістів лікувального та фармацевтичного профілю. Необхідно також зазначити, що українська система освіти має ряд особливостей, що сформувалися та складають, безсумнівно, основу сучасного процесу медичної підготовки. Тому включення інноваційних програм мусить мати допоміжний характер, направлений на розвиток нового, більш науково обізнаного лікаря та провізора.

Постановка проблеми Актуальність проблеми освіти для майбутнього цивілізації висвітлюється в Заяві міністрів навколишнього середовища країн Європейської Економічної Комісії (ЄЕК) Організації Об'єднаних Націй (ООН), де підкреслюється, що освіта є одним з прав людини і також попередньою умовою для досягнення сталого розвитку та важливим чинником належного управління.

МОЗ України здійснило ряд заходів, спрямованих на підвищення рівня підготовки лікарів та провізорів: було впроваджено незалежну від вищих навчальних закладів систему оцінки професійної компетентності студентів та лікарів, практично-орієнтовані іспити, був збільшений перелік лікарських спеціальностей в інтернатурі, продовжені терміни післядипломного навчання. Однак, на жаль, Україна досі не може гарантувати належний рівень медичного забезпечення, оскільки комбіновані зміни освітнього процесу є недостатньо адаптованими до відмінностей національної медичної системи.

Виклад основного матеріалу Аналіз розвитку університетської системи освіти зумовлює взаємопов'язану сукупність питань, на які потрібно дати конкретні відповіді:

1. Яким має бути бажана модель університетської системи освіти?
2. Як формувати науково-медичну базу в

швидкоплинних соціально-економічних умовах?

3. Хто є основною мішенню для створення принципово нових методів наукового пізнання?

4. Як створити та утримувати належний баланс інтересів усіх зацікавлених сторін без втрати можливостей розвитку?

5. Які методи здатні оцінювати рівень науково-медичного розвитку освітньої системи?

6. Спираючись на ці питання, *об'єктом* дослідження стає процес розвитку сучасної медичної освіти.

Предметом дослідження є функціональні моделі університетської освіти в Україні в умовах загальноцивілізаційних змін.

Узагальнена теорія полягає у тому, що зміни університетської освіти мають бути адаптовані впливу процесів глобалізації та перехідних соціально-економічних умов в Україні, якщо ці зміни відповідають стратегії сталого розвитку.

Враховуючи вищезазначене та задля якісної підготовки майбутніх фармацевтичних та медичних фахівців слід систематизувати навчальну програму за критеріями:

1. Підвищення рівня професійної підготовки та кваліфікації інформаційного покоління спеціалістів з медичних дисциплін.

2. Розробка сучасних галузевих стандартів вищої медичної та фармацевтичної освіти з впровадженням в навчальний процес засад доказової медицини та новітніх технологій лікування.

3. Узгодження термінів підготовки спеціалістів з різних науково - медичних напрямків згідно з вимогами світового ринку праці та директивами Європейського Союзу.

4. Впровадження окремої підготовки спеціалістів фаху медичного менеджменту, згідно зі світовими стандартами, задля ефективного та раціонального управління науково-медичними системами.

5. Створення мережі університетських клінік.

6. Забезпечення відповідного кадрового, методичного та, щонайважливіше, навчально-технічного забезпечення на всіх рівнях підготовки медичних працівників.

7. Створення єдиної та незалежної від вищих навчальних закладів системи післядипломної освіти з інноваційними освітньо-технічними програмами, що створює умови для якісного розвитку молодого спеціаліста.

8. Зосередження на формуванні медичних спеціалістів, що дотримуються у професійній практиці норм медичної етики(біоетики) та мора-

лі.

9. Моніторинг щодо належного засвоєння студентами медичних дисциплін нормативно правової основи майбутньої професії, задля ефективного та якісного виконання службових обов'язків.

10. Стовідсотковим наданням першого робочого місця випускникам вищих медичних навчальних закладів з можливостями професійного розвитку, а також здобуття та удосконалення практичних навичок.

11. Надання студентам медичних закладів можливості вільного розвитку у різних сферах наукового пізнання, що, насамперед, залежить від достатнього матеріально-технічного рівня.

12. Можливість формування більшої кількості наукових спільнот студентів та активний процес обміну досвідом.

13. Створення умов для підвищення рівня практичних навичок з професійних дисциплін, що сприяють ефективному та раціональному медичному спрямуванню висококваліфікованого лікаря. Саме належні теоретичні та практичні знання, стосовно майбутньої спеціальності зможуть гарантувати майже стовідсоткову ефективну працездатність молодого спеціаліста.

14. Розвиток дистанційної медичної та фармацевтичної освіти та її інтеграції до системи безперервного професійного розвитку.

15. Створення стабільно функціонуючої системи захисту прав студентів медичних спеціальностей.

16. Систематизація та реалізація сумісно Болонської та вітчизняної медичних систем, що можуть гарантувати виховання спеціаліста гідного світового рівня працевлаштування.

17. Заохочення молодих спеціалістів до роботи в Україні, зниження рівня професійної еміграції.

18. Заохочення студентів до вивчення іноземних мов з метою можливості обміну науковим досвідом на європейському та світовому рівнях, а також можливість представляти свої розробки незалежним світовим експертам.

Висновки Отже, можна дійти висновку, що ефективність науково-освітнього процесу становлення майбутніх фармацевтичних та медичних спеціалістів формується завдяки впливу складної та багатокomпонентної системи наукового пізнання, що включає різноманітні сучасні інформаційні розробки.

Вищезазначені пріоритети розвитку сучасної медицини є лише невеликою частиною майбутніх освітніх проєктів, що поступово формують-

ся на базі удосконалення української медичної освіти.

Перелік використаних джерел

1. Банчук Н.В., Булах І.Є., Волосовець О.П., Лазоришинець В.В., Феценко І.І., «Вища медична та фармацевтична медична освіта України на сучасному рівні», матеріали третьої Всеукраїнської конференції «Аптека-2008 Осінь»
2. Бордовская Н. В. Педагогика / Н. В. Бордовская, А. А. Реан.- Спб.: Питер, 2001.

ЕКОЛОГІЧНИЙ ЗАГІН ЯК ОДНА З ФОРМ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ У МЕДИЧНОМУ КОЛЕДЖІ

Снісар О.А., Кухнюк О.В.
Черкаський медичний коледж

Інформація про авторів Снісар Олена Анатоліївна, кандидат педагогічних наук, викладач вищої категорії, старший викладач;

Кухнюк Оксана Володимирівна, викладач вищої категорії, старший викладач.

Анотація У статті розглянуто питання удосконалення екологічного виховання майбутніх медичних та фармацевтичних фахівців. Охарактеризовано таку форму як екологічний загін та напрямки його роботи. Проаналізовано переваги діяльності екологічного загону для розвитку у студентів медичного коледжу високого рівня екологічної культури та екологічної свідомості, формування у них екопозитивної поведінки.

Постановка проблеми Екологічне виховання та екологічна освіта молоді є актуальними у сучасному світі. У медичному навчальному закладі вони є важливими у зв'язку з впливом складної екологічної ситуації на стан здоров'я населення.

Людство є частиною природи, і його існування залежить від функціонування природних систем. Порушення екологічної рівноваги зумовило розповсюдження генетичних, алергічних, паразитарних, онкологічних хвороб. Саме медичні працівники першими стикаються з негативним впливом екологічних проблем на здоров'я людини.

Міністерством охорони здоров'я України був виданий наказ № 687 від 27.11.08 р. «Про покращення виховної роботи у вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладах I-IV рів-

нів акредитації, закладах післядипломної освіти, науково-дослідних установах і закладах охорони здоров'я», у якому були пункти про вдосконалення екологічної освіти і виховання студентів-медиків [2]. Відповідно до даного наказу в Черкаському медичному коледжі у 2009 році було створено екологічний загін.

Виклад основного матеріалу Робота екологічного загону спрямована на покращення екологічного виховання у медичному коледжі, формування у майбутніх медичних та фармацевтичних фахівців екологічної культури та екологічної свідомості.

Екологічне виховання – це організований і цілеспрямований процес формування системи наукових знань про природу та суспільство, поглядів і переконань, що забезпечують відповідальне ставлення молоді до природи, реальним показником якого є практичні дії студентів по збереженню природного середовища [1].

За допомогою екологічного виховання формуються екологічна культура та екологічна свідомість молоді.

Екологічну культуру розуміють як цілісну систему, яка має такі компоненти:

- » екологічні знання;
- » екологічний стиль мислення, що зумовлює дбайливе ставлення до природи, здатність прогнозувати негативні впливи людської діяльності;
- » екопозитивна поведінка, що включає безпосередню участь у природоохоронній діяльності, розв'язанні екологічних проблем, поширенні екологічних знань [3].

Екологічна свідомість – це складова сучасного людського світогляду й масової свідомості, яка мотивує та спонукає до екологічно безпечної діяльності в природі [4].

Формування екологічної свідомості проходить такі етапи:

Знання (студент отримує знання про основні екологічні проблеми людства, рідної країни, регіону).

Усвідомлення (на основі отриманих знань студент усвідомлює небезпеку погіршення екологічної ситуації та важливість збереження природи).

Ставлення (у студента відбувається зміна ставлення до природи, він починає розуміти її унікальну цінність і сприймати себе як частину природи).

Діяльність (у студента формується екопозитивна поведінка).